

Moeders troost

Ds. J. IJsselstein – Jesaja 66:13

Liturgie:

Psalm 81:12

Lezen Jesaja 66:1-14

Psalm 27:5, 7

Psalm 103:6

Psalm 146:3, 8

Jongens en meisjes, vandaag is het een heel bijzondere dag. Het is Moederdag! Je hebt vast iets moois voor mamma gemaakt. Op school, of thuis, terwijl ze het niet zag. Misschien heb je wel een mooi cadeautje gekocht. Of mamma vanmorgen verrast met een ontbijt op bed.

Misschien lukte het niet zo goed, wat je eigenlijk wilde, dat is natuurlijk ook niet erg. Want, op Moederdag gaat het niet om ons, maar om onze moeders.

Niet iedere vrouw is trouwens moeder geworden. Voor sommige mensen is dat de pijn van deze dag. Laten we dat niet vergeten!

Maar, mag ik je vragen: Waarom zijn moeders zo belangrijk?
Nee, verkeerde vraag: Waarom is *jouw* moeder zo belangrijk?
Nee, nog steeds niet goed: Waarom *hou(!) jij* zoveel van je moeder?
Of, nee, nog een andere vraag: Waarom *houdt zij* zoveel van *jou*?

Je kan zeggen: Omdat ze mij zo aardig vindt.
Maar dat is niet helemaal waar. Want ze hield al heel veel van je, toen jij er nog niet was. En toen je nog heel klein was, wist je ook nog niet, dat zij zoveel van je hield!
De liefde van mamma, de liefde van je moeder komt uit haar hart!

En haar liefde is een heel bijzondere liefde! Denk maar even met me mee.
Wat kan je mamma echt heel goed, wat je pappa vast minder goed kan?
Kijk maar eens naar alles wat ze doet.
En dank ondertussen de Heere voor al die dingen.

Als ze een baby heeft: Midden in de nacht staat ze op, om hem of haar eten te geven. Ze zorgt met heel veel liefde voor haar baby. Ze doet de baby in bad, kleedt hem aan, zorgt dat hij lekker ruikt, geeft hem te drinken (zelf of uit de fles), speelt met hem, praat tegen hem, legt hem lekker te slapen... Ze spitst haar oren: hoor ik hem nu huilen?
Ze haalt hem weer uit bed, zegt lieve woordjes om hem te troosten.
Wat bijzonder eigenlijk: hoeveel een moeder houdt van haar baby!

En als die baby groter is: Wat zorgt ze goed voor haar kind. Wat doet ze veel!
Ze praat met je, ze helpt je, ze kookt lekker eten, ze wast je kleren. Want ze houdt van je!

En als je nog groter wordt: Wat is je moeder betrokken. Zeker, ze is voorzichtig, ze wil je beschermen. Dat is niet altijd leuk als je ouder wordt. Maar er is niemand die meer van je houdt, als je moeder!

Dus zeg je, als het er op aankomt: ‘He, zeg niks van mijn moeder, he!’

En als je volwassen wordt, blijft je moeder je moeder.

Maar toch, jongens en meisjes, doet je moeder *meer*, dan alles wat ik net zei.

Wanneer *voel* je, wanneer *zie* je het meest dat mamma van je houdt?

Je zegt: ‘Als ze voor me bidt...’

Gelukkig dat je dat zegt. Want de beste moeders, zijn niet de moeders die het hardste werken of het lekkerste koken. Het zijn de moeders die veel bidden voor hun kinderen.

Wanneer *voel* je, wanneer *zie* je het meest dat mamma van je houdt?

Als ze je troost, als je verdriet hebt. Of je nu klein bent, of groot.

Je valt. Je knie bloedt. Je huilt!

Het is *mamma* die je troost.

Je broertje of je zusje, je oma of opa is gestorven. Je huilt!

Het is *mamma* die zegt: ‘Kom bij mij.’

Je relatie is uit. Je huilt.

Het is je moeder, die zegt: ‘Ik begrijp je verdriet!’

Zo en nog veel meer, jongens en meisjes, volwassenen, ouderen, is onze goede God!

Hij zorgt, Hij geeft ons alles wat we nodig hebben. Zoals een vader zorgt.

En Hij heeft lief en troost. Zoals een moeder liefheeft en troost.

We zien het in onze tekst voor de preek op deze Moederdag, in Jesaja 66:13.

Daar lezen we Gods woorden als volgt:

Als een, dien zijn moeder troost, alzo zal Ik u troosten; ja, u zult te Jeruzalem getroost worden.

Het thema voor de preek is:

Moeders troost

Er zijn vier aandachtspunten, in de vorm van vier vragen:

1. Wie troost er?

De Heere zegt: *Ik* zal dat doen

2. Wie wordt er getroost?

Ik zal *u* troosten

3. Hoe?

Als een die zijn moeder troost

4. Waar?

Te Jeruzalem

Als eerste dus:

1. Wie troost er?

De Heere zegt: Ik! *Ik* zal u troosten

Meestal vergelijkt de Heere Zich in de Bijbel met een vader.

Op een enkele plek ook met een moeder.

Bijvoorbeeld in Jesaja 49:15, waar de Heere zegt: *Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, kan een moeder haar baby vergeten, dat zij zich niet ontferme over den zoon haars buiks? Ofschoon deze vergate, zo zal Ik toch u niet vergeten.*

Al zouden zij het doen, zo ben Ik, de Heere, niet!

En ook in Jesaja 66, in de tekst van de preek van vanmorgen: *Ik zal u als een moeder troosten.*

Dat mamma je troost, jongens en meisjes, dat kan je begrijpen.

Maar kan je dit ook begrijpen?

God is de heilige God in de hemel, oneindig groot, oneindig hoog, zonder zonde.

Wij zijn zondige mensen op de aarde, die van Hem weggegaan zijn. Wij hebben gezegd: 'Wij willen U niet meer, wij willen U nooit meer zien!'

Vindt u het geen wonder, u, ouderen, dat God nog met ons te maken wil hebben?

Dat Hij ons nog roept? Kom terug, afkerige, weggelopen kinderen?

Dat Hij ons nog nodigt? Kom tot Mij!

Dat Hij nog op ons wacht? Hoe lang zult u de ijdelheid beminnen, de zonde liefhebben?

Dat Hij nog steeds voor ons zorgt? En ons niet aan ons lot overlaat?

Die God, jongens en meisjes, is eindeloos veel hoger en groter en liever dan je lieve moeder en vader. En Hij is ook eindeloos veel zuiverder en heiliger dan zij zijn.

Zonder zonde

Dat voel je ook als je leest in Jesaja 66: God roept zondige mensen, maar Hij haat de zonde zelf.

En trouwens, als je goed leest in dit moeilijke hoofdstuk, dan valt er nog iets op.

Dat God Zijn troost aan een *bepaald soort mensen* geeft.

God roept *iedereen*. Maar de meeste mensen luisteren niet, ze gaan gewoon door en komen niet naar de Heere terug. Dus is er voor hen ook geen troost.

Maar er zijn ook mensen (ja, die waren ook weggegaan, maar de Heere heeft ze bij Hem terug gebracht), die de Heere *wel* troost.

In vers 2 van het hoofdstuk dat we gelezen hebben, staat wie die mensen zijn.

We gaan het zien in het tweede punt van de preek:

2. Wie wordt er getroost?

Een verstandige moeder steekt niet altijd haar armen naar je uit om je te troosten.

Als je zit te zeuren, als je een zielig pruillipje trekt, als je boos staat te stampvoeten, dan zal ze niet zeggen: 'Kom maar!'

Zo is het ook met de kinderen van de Heere. Als wij boos zijn, als wij mopperen en zeuren, dan is er geen troost.

Maar wel als we tranen hebben. Dan wil de Heere onze tranen drogen. Dan zegt Hij vriendelijke en lieve woorden tegen ons.

Als we verdriet hebben, omdat er lieve mensen gestorven zijn. Als we ziek zijn, als we opzien tegen een operatie, als we ons werk kwijt zijn, als we zorgen hebben.

Maar vooral als we om onze zonden *pijn aan ons hart* hebben.

Zoals bij de mensen op de Pinksterdag. Petrus preekt. En, zegt de Bijbel: die woorden van Petrus, die *prikten in hun hart* (Hand. 2:37).

Ze zagen hun zonden, tegen zo'n goede God, tegen zo'n lieve Heere Jezus.

En toen moesten ze in hun hart heel hard huilen, om alles wat ze gedaan hadden.

Dat ze de Heere Jezus zelfs hadden laten kruisigen!

Ze kregen er verdriet over, ze kregen er berouw van.

Ze gingen bidden: 'Heere, vergeef ons toch! Wat moeten we toch doen?'

En toen zei Petrus als het ware namens de Heere: 'Kom maar! De Heere Jezus, Die jullie gekruisigd hebben, Hij wil al jullie zonden vergeven!'

Zoals de Heere ook nu zegt, tegen jongens en meisjes, tegen volwassen mensen, die verdriet hebben om hun zonden: 'Kom maar. Ik zie je tranen, Ik zie dat je verdriet hebt. Kom! Ik zal je troosten. Want er is vergeving.'

Je doet je mamma verdriet, jongens en meisjes, als je dan niet wil komen.

Dat voelt alsof je mamma niet vertrouwt. Alsof je zegt: 'Maar wilt u me echt troosten, meent u dat echt? Ik kan het eigenlijk niet geloven.'

Je mamma zou ervan gaan huilen.

De Heere zou er ook (als Hij het kon) van gaan huilen. Van zoveel mensen die zich niet willen laten troosten. Omdat ze de Heere niet geloven!

Mensen, kom!

Wie?

Ja, u mag ook komen, u die niets met God hebt. Maar ik weet dat u deze uitnodiging in wind zult slaan. Alstublieft, doe dat niet!

U dan!

Wie?

U, die in vers 2 genoemd wordt:

De *arme*. Dat wil zeggen, dat je van jezelf niets hebt.

De *verslagene*, geprikt in je hart, gebroken van hart.

En, zegt de Heere, u *die voor Mijn woord beeft*. U, die vreest, die bukt, die buigt, die amen zegt op Mijn Woord.

De Heere zegt: 'Ik zal *u(!)* troosten!'

Zeker, dat is onverdiend. Aan onze kant is er geen enkele reden, geen enkel recht.

Maar de Heere zegt het, Hij belooft het: Ik *zal* het doen!

Want? Waarom?

Dat zien we zo in punt 3: Omdat Ik u liefheb.

Zoals een moeder zoveel houdt van haar ongeborn kind, dat haar nog niet kent (en dus ook zoveel verdriet heeft, als ze dat kindje verliest), zo *heb Ik u liefgehad met eeuwige liefde*, zelfs toen u nog nooit aan Mij dacht (en Ik zal u nooit verliezen)! (Jer. 31:3)

U, arme, verslagene, u die beeft voor Mijn Woord.

Jullie, jongens en meisjes, jongelui, met verdriet in je hart om je zonden, met diepe eerbied voor de Heere, zonder Wie je niet verder kan en wil leven.

Je durft niet te geloven. Dat snap ik. Maar pas op: liefde afwijzen, is het ergste wat je kan doen.

Wees liever stil. En laat je troosten!

We gaan samen zingen, voordat we verder gaan met ons derde punt van de preek:

Psalm 103:6

*Zo hoog Zijn troon moog' boven d' aarde wezen,
Zo groot is ook voor allen, die Hem vrezen,
De gunst, waarmee Hij hen wil gadeslaan;
Zo ver het west verwijderd is van 't oosten,
Zo ver heeft Hij, om onze ziel te troosten,
Van ons de schuld en zonden weggedaan.*

Het derde punt van de preek:

3. Hoe de Heere troost

Jou troosten, hoe doet je moeder dat?

Als je gevallen bent, en je hebt bloed aan je handen en aan je knieën?

Als je heel erg geschrokken bent?

Als je ziek bent, als je koorts hebt en het zweet op je voorhoofd staat?

Jou troosten, hoe doet je moeder dat?

a. Je moeder troost met *liefde*.

Ze zegt: 'Kom maar.' Ze praat lief tegen je. Ze haalt je naar zich toe. Ze veegt je tranen af.

Zo zegt de Heere ook tegen een berouwvolle zondaar, die zoveel verdriet om zijn of haar zonden heeft: 'Kom!' Net als bij de verloren zoon. Zijn vader valt hem om zijn hals, kust hem en zegt: 'Mijn kind, welkom thuis!'

De Heere troost een arme, verslagen zondaar, die beeft voor Zijn Woord: met *liefde*.

b. Je moeder troost je ook met *meeleven*.

Ze voelt de pijn, die jij voelt.

Je ziet het aan haar gezicht: het doet haar zeer, als je huilt!

Zo en veel meer is onze Heere. Hij kent onze tranen, Hij kent onze pijn.

Daarom wordt de Heere Jezus ook de medelijdende Hogepriester genoemd.

c. De troost van je moeder *helpt ook heel goed*.

Je kan wel een uur huilen, maar als mamma je troost en je tranen wegveegt, dan is het zo over.

We kunnen lang verdriet hebben over onze zonden, we kunnen lang de Heere verwachten, maar als de Heere komt en ons troost, dan breekt het licht door. Dan is er vrede en blijdschap in ons hart.

d. De troost van je moeder *is er ook altijd*.

Het is niet zo, dat mamma je alleen maar troost tussen acht en tien uur 's ochtends. Nee, al is het midden in de nacht, ze staat op en komt om je te troosten. Altijd!

Het is ook niet zo, dat mamma je alleen maar troost totdat je tien jaar bent geworden, en daarna niet meer. Nee, een moederhart verandert nooit.

Zo en veel meer is de Heere. Hoe donker ooit Gods weg moog' wezen, Hij ziet in gunst op die Hem vrezen. Hij blijft altijd Dezelfde. Onze ontrouw verandert Hem niet.

En niets kan ons scheiden, niets kan ons losmaken van Zijn liefde (Rom. 8:39).

e. De troost van je moeder kan ook heel ver gaan, die is *bijna* zonder grens.

Dat komt door de liefde van haar hart.

Maar de liefde uit het hart van de Heere voor Zijn kinderen is *echt* zonder grens.

Ik kan de hoogte, de diepte, de lengte, de breedte van de liefde van de Heere en van de Heere Jezus niet uitmeten en aanwijzen.

Je voelt, je moeder is maar een klein beeld, een klein voorbeeld van hoe de Heere is en van hoe Hij troost.

Het bijzondere is, jongens en meisjes, dat de Heere eigenlijk twee dingen doet. En daarin is de Heere echt *anders* dan dat je moeder is.

Hij doet twee dingen.

a. Hij maakt je (zoals staat in vers 2) *arm*, als iemand die van zichzelf niets heeft.

Hij maakt *verslagen*, gebroken in je hart om je zonden.

En Hij maakt dat je hart *voor het Woord van de Heere beeft*. Je zegt: 'Heere, wat U zegt, is waar! Nu zie ik het: Ik heb tegen U gezondigd!'

Dat is anders dan bij je eigen moeder. Je zou kunnen zeggen: De Heere *maakt tranen*.

Onze zondetranen komen van de Heere. Daarom zijn ze bitter, maar tegelijkertijd ook zoet.

b. Hij maakt ons verdrietig over onze zonden, en (dat is het tweede) Hij *troost ons*.

Job zegt het zo: *Want Hij doet smart aan en Hij verbindt. Hij doorwondt en Zijn handen helen* (Job 5:18).

Waarmee troost de Heere eigenlijk?

I. We hebben gezien: de Heere troost met de **liefde** van Zijn hart.

Hij laat ons zien en voelen en geloven: na al onze zonden, mogen we toch direct bij de Heere terugkomen. Hij doet ons nooit naar onze zonden.

Maar, hoe *merken* we die liefde dan vooral?

II. Door de dingen die de Heere tegen ons zegt. Met **woorden** uit de Bijbel. Die troost geven.

En die de Heilige Geest influistert in ons hart. Met zoveel kracht, dat we het weten: Dit is van de Heere! *Hij* zegt het tegen me.

a. Wij denken bezorgd: Zal de Heere wel naar mij om willen kijken?

Maar de Heilige Geest fluistert het Woord van de Heere uit vers 2 in ons hart:

Op dezen zal Ik zien, op de arme en verslagene van geest, en die voor Mijn woord beeft.

b. Wij denken bezorgd: Zijn mijn zonden niet te veel en te groot?

Maar de Heilige Geest fluistert het Woord van de Heere uit Jesaja 1 in ons hart:

Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol (Jes. 1:18).

c. Wij denken bezorgd: Ik heb de Heere zoveel vergeten en zo vaak verlaten, en ik ben zo ontrouw geweest. Zou de Heere mij nu ook gaan verlaten of verlaten hebben?

Maar de Heilige Geest fluistert het Woord van de Heere uit Jesaja 49 in ons hart:

Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme over den zoon haars buiks? Ofschoon deze vergate, zo zal Ik toch u niet vergeten. Zie, Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd; uw muren zijn steeds voor Mij (Jes. 49:15-16).

d. Wij denken bezorgd: Zou de Heere mij wel willen aannemen?

Maar de Heilige Geest fluistert het Woord van de Heere uit Exodus 6 in ons hart:

Ik zal ulieden tot Mijn volk aannemen, en Ik zal ulieden tot een God zijn (Ex. 6:6).

e. Wij denken bezorgd: Zou de Heere mijn bidden en mijn roepen wel horen?

Maar de Heilige Geest fluistert het Woord van de Heere uit Jesaja 65 in ons hart:

En het zal geschieden, eer zij roepen, zo zal Ik antwoorden; terwijl zij nog spreken, zo zal Ik horen (Jes. 65:24).

f. Wij zijn bang. Voor alles wat ons ons ligt, voor de toekomst.

Maar de Heilige Geest fluistert het Woord van de Heere uit Jesaja 41 in ons hart:

Vrees niet, want Ik ben met u; zijt niet verbaasd, want Ik ben uw God; Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met de rechterhand Mijner gerechtigheid (Jes. 41:10).

Het is wel Moederdag, jongens en meisjes, maar onze Heere is veel liever dan je moeder! Zou je Hem ook niet willen liefhebben en dienen? Hij is het zo waard!

Wij zijn van de Heere weggegaan, zo zondig, zo slecht tegenover Hem.

Maar je mag weer terug! Kom dan! Open dan je mond! Bid dan! Vraag dan!

Zeg dan: 'Heere, hier ben ik. Wees ook mij genadig!'

De Heere troost. Zoals een moeder troost.

Als eerste met Zijn liefde.

Als tweede met Zijn woorden, die Hij door de Heilige Geest influistert in onze harten.

En als derde:

III. Ook door Zijn **voorzienigheid**. Door hoe Hij ons leven leidt.

Je had misschien plannen gemaakt, je had gehoopt dat het zus of zo zou gaan. Maar het gaat helemaal anders. Je snapt het niet. Het doet je verdriet. Het kost je misschien wel tranen.

Maar de Heere zegt: Mijn raad zal bestaan, Ik doe Mijn welbehagen (zie Jes. 46:10).

Jij snapt het misschien wel niet, maar (zo zei de Heere Jezus tegen Zijn discipelen): ‘Na dezen zult u het verstaan (Joh. 13:7).’

Het is alsof de Heere troostvol zegt: ‘Geef het nu maar over in Mijn handen. Ik weet wat het beste voor je is. En Ik zal ervoor zorgen dat Mijn Naam in je leven verheerlijkt zal worden, dat wil zeggen: groot zal worden.’

Misschien gaat alles dan wel anders in je leven. Misschien kost het je wel veel tranen.

Maar dan zeg je toch tegen de Heere: ‘Heere, wat U doet is goed. Het is meer dan goed. Mijn troost, die ik van U krijg, is dat U alles zoveel beter weet dan ik.’

Weet je, jongens en meisjes, als ik al die dingen over de Heere tegen je zeg, dan kan ik eigenlijk niet zo goed begrijpen, dat je misschien nog steeds niet van de Heere houdt.

Dat je nog steeds geen plekje hebt waar je bidt? Of wel?

Dat je nog steeds je zonden niet tegen de Heere vertelt? Of wel?

Dat je nog steeds de andere dingen van dit leven zoveel mooier vindt en daar zoveel meer van houdt.

Zoek de Heere toch! Dan zal je Hem ook echt vinden! En hou toch van Hem!

Er is nog een punt van de preek over:

4. Waar troost de Heere?

Waar doet Hij dat? Onze tekst zegt: Als een, dien zijn moeder troost, alzo zal Ik u troosten; ja, u zult (en dan komt het) *te Jeruzalem* getroost worden.

De Heere troost in Jeruzalem. In de stad, op de plaats waar de Heere woont.

Als je het boek Jesaja leest, dan lees je een paar dingen over die stad Jeruzalem.

Je leest over de zonden en over aanstaande de verwoesting van de stad Jeruzalem, bijvoorbeeld in vers 6. De mensen die in Jeruzalem wonen, zullen om hun zonden meegenomen worden naar Babel.

Maar in vers 10 lees je ineens: *Verblijdt u met Jeruzalem*. Want de ballingen in Babel zullen straks weer door de Heere teruggebracht worden. En de tempel zal ook weer opgebouwd worden.

Maar, tegelijkertijd zegt de Heere (in vers 1): *De hemel is Mijn troon...* Daar woon ik. Niet per se en alleen in de tempel. *En de aarde* (heel de aarde) *is de voetbank van Mijn voeten*. Met andere woorden: Mijn werk zal niet beperkt blijven tot Israël en tot de stad Jeruzalem.

Daar zal het wel beginnen. Als vanuit een (zo staat het in vers 12) *rivier*. En die rivier zal vol water zijn, vol van vrede en troost voor Mijn volk.

Maar, die rivier gaat overlopen! Vanuit Jeruzalem naar de wereld.

Kijk maar in vers 18: *Het komt, dat Ik vergaderen zal alle heidenen en tongen, en zij zullen komen, en zij zullen Mijn heerlijkheid zien.*

Ineens is er een profetie van de komende Pinksterdag!

De Heilige Geest, de Trooster zal komen. En wat zal Die gaan doen?

Hij zal de wereld overtuigen van zonde. De Heilige Geest maakt arm, verslagen, bevend voor de Heere en Zijn woorden

Hij zal ook overtuigen van gerechtigheid, van het werk van de Heere Jezus. En dat zal die overtuigde mensen troosten!

En Hij zal ook laten blijken dat de macht van de duivel overwonnen is. En dat Hij alleen Koning is over de hele wereld. En ook dat is troost!

Er zal wereldwijd troost te vinden zijn voor armen, voor verslagenen, voor mensen die voor het Woord van de Heere beven. Voor armen, voor verslagenen, voor vrezende mensen in Indonesië, in Cambodja, in Guinee, in Ecuador, in Albanië, in Nederland, in [woonplaats].

Vroeger was *Jeruzalem* moeder. Daar troostte de Heere. Door de offers in tempel, door de woorden van de profeten, zoals door deze woorden van Jesaja.

Nu, jongens en meisjes, is de *kerk* moeder. Hier troost de Heere, en overal in de wereld waar de kerk is.

Daarom is het goed om, als je kan, ook echt naar de kerk te gaan.

Daarom is het ook goed dat je meekijkt en meeluistert, zolang je nog niet naar de kerk kan. Want hier vooral, hier wil de Heere troost geven, vanuit Zijn Woord, vanuit de Bijbel.

Gemeente, de belofte is zeker. Hij, Die het beloofd heeft, is getrouw! Die het ook doen zal! *De HEERE zal Sion troosten.*

U, armen, verslagenen, u, die voor het Woord van de Heere beeft, u zult, (zoals staat in vers 12) *op de zijden* (op de heupen) *gedragen worden en op de knieën zeer vriendelijk getroeteld worden. Zoals een, dien zijn moeder troost, also zal Ik u troosten; ja, u zult te Jeruzalem getroost worden.*

Hoop dan in al uw klachten op Zijn onfeilbaar Woord!

Jongens en meisjes, wees dankbaar voor je *moeder* die je gekregen hebt. Dank de Heere daarvoor, zeker ook op deze Moederdag. Zeg: ‘Dank U hartelijk, Heere, dat ik zo’n lieve moeder van U kreeg.’

Maar zoek vooral de *Heere*. Die zoveel groter, Die zoveel liever is. En Die zoveel beter troosten kan.

Dan zal je *nog* meer van je vader en moeder houden, en van alle andere mensen om je heen. Maar *allermeeest* van Hem!

Dan zal je zien, dat Zijn liefde boven alles gaat.

Amen.

Slotzang Psalm 146:3, 8

Zalig hij, die in dit leven
Jacobs God ter hulpe heeft;
Hij, die door den nood gedreven,
Zich tot Hem om troost begeeft;
Die zijn hoop, in 't hachelijkst lot,
Vestigt op den HEER', zijn God.

't Is de HEER' van alle heren,
Sions God, geducht in macht,
Die voor eeuwig zal regeren
Van geslachte tot geslacht.
Sion, zing uw God ter eer!
Prijs Zijn grootheid; loof den HEER'.

